

शिक्षाक्षेत्रे संस्कृतभाषाधिगमे प्रचारप्रसारमाध्यमानाम् उपयोगिता

दीपान्विता दास

शोधशस्त्रा, शिक्षाविभागः, राष्ट्रियसंस्कृतविश्वविद्यालयः, तिरुपतिः।

Article Info

Volume 5, Issue 4

Page Number : 47-50

Publication Issue :

July-August 2022

Article History

Accepted : 01 July 2022

Published : 20 July 2022

सारांशः- मानवस्याधिगमप्रक्रिया जन्मतः एव भवति। अतः अधिगमः मानवजीवने आजीवनं भवतीति कथने नातिशयोक्तिः। अधिगमाय न कोऽपि निश्चितः समयः, न किञ्चित् निश्चितं स्थानं भवति। मानवः सर्वदा सर्वत्र च कथञ्चित् अधिगमं प्राप्नोति। न केवलं शिक्षासंस्थाभ्यः अपि च परिवारात्, सामाजिकसंस्थाभ्यः, अनुभवेन वा व्यवहारे जायमानशश्वतरूपपरिवर्तनमेव। आवश्यकता प्रवृत्तेः कारणं भवति। सुखदुःखानुभवानां प्रवृत्तिनिवृत्तीनाम् उपायान्वेषणप्रक्रियया नूतनविषयान् अधिगच्छन्ति चेत् सा एव अधिगमप्रक्रिया इति। अतः एतेषां विषये यानि उपकरणानि अस्माभिः प्राप्यन्ते तान्याधारकृत्य शोधलेखः अयं मया सारल्येन विरच्यते।

विशेषशब्दाः- संस्कृतभाषाधिगमः- सङ्गणकम्, दूरदर्शनम्, अन्तर्जालम्, आकाशवाणी, संस्कृतमासिका, वार्तापत्रिका, चलचित्रम्, नाटकम्, संस्कृतसम्भाषणशिबिरम् इत्यादयः।

आधुनिकभौतिकवादयुगे संस्कृतभाषायाः अतिमहत्त्वपूर्णः स्थानमस्ति। समग्रमपि पुरातनं भारतीयं वाङ्मयं संस्कृतमाश्रित्यावतिष्ठते इति सुविदितम्। न केवलं भारतीय संस्कृतिसंरक्षणार्थमेवावश्यकं संस्कृतमपितु, संस्कृतमेतत् विश्ववाङ्मयस्य पथप्रदर्शकम्, जीवनदर्शनस्य दर्शकम्, आचारशास्त्रस्य शिक्षकम्, पुरुषार्थस्य प्रयोजनम्, विविधविरुद्धसंस्कृतसमाहारसाधकम्, प्रान्तीयानां प्रादेशिकानाञ्च प्रशमनं राष्ट्रियभावनयाः सद्वृत्ततायाश्चाभिवृद्धेर्मूलम्, वैदिकवाङ्मयालोकस्य प्रसारहेतुः, आध्यात्मिककथा भौतिककथाश्च समुन्नतेःसाधनमिति सुतरामवधेयम्। संस्कृत्या वाङ्मयेन च विहीनस्य देशस्य जातेचाध पतनमनिवार्यम्। द्वयोरेवैतयोः संरक्षणेन संवर्धनेन च समेधते। श्रीः सर्वस्या अपि संस्कृतेः इत्येतदेवावधार्य संस्कृतस्य संरक्षणस्य प्रचारस्य प्रसारस्य च भूयस्यावश्यकताऽनुभूयते आधुनिकयुगे। संस्कृतभाषायाः पठनपाठनक्रियायां नूतनपद्धतीः आश्रित्य वयं सुलभतया अस्याः अध्ययनं कर्तुं शक्नुमः। संस्कृतभाषायां प्रचारप्रसारमाध्यमानाम् उपयोगः यदि क्रियते तर्हि अवश्यं छात्राः सर्वे संस्कृतमवगन्तुः प्रभावन्ति। संस्कृतभाषा सरलीकर्तुं प्रचारप्रसारमाध्यमानाम् उपयोगः संस्कृतभाषाविकासाय कारको भविष्यति।

संस्कृतभाषाधिगमः- मानवस्याधिगमप्रक्रिया जन्मतः एव भवति। अतः अधिगमः मानवजीवने आजीवनं भवतीति कथने नातिशयोक्तिः। अधिगमाय न कोऽपि निश्चितः समयः, न किञ्चित् निश्चितं स्थानं भवति। मानवः सर्वदा सर्वत्र च कथञ्चित् अधिगमं प्राप्नोति। न केवलं शिक्षासंस्थाभ्यः अपि च परिवारात्, सामाजिकसंस्थाभ्यः, अनुभवेन वा व्यवहारे जायमानशश्वतरूपपरिवर्तनमेव। आवश्यकता प्रवृत्तेः कारणं भवति। सुखदुःखानुभवानां प्रवृत्तिनिवृत्तीनाम् उपायान्वेषणप्रक्रियया नूतनविषयान् अधिगच्छन्ति चेत् सा एव अधिगमप्रक्रिया इति। शिक्षाशास्त्रिणोऽमनोविज्ञानसिद्धान्तान्

अङ्गीचिकिर्षन्तः अध्ययनाभ्यासादिभिः जीवस्य भाषायाः चतुर्षु कौशलेषु यः विपरिणामः जायते स एव भाषाधिगमः इत्याचक्षन्ते। अतः संस्कृतभाषाधिगमः इति पदेन संस्कृतभाषायाः श्रवणभाषणपठनलेखनकौशलेषु छात्रैः अधिकारसम्पादनमित्यर्थः बुध्यते।

संस्कृतभाषाधिगमे प्रचारप्रसारमाध्यमानाम् उपयोगिता – यद्यपि एते संस्कृतविषयाः अर्वाचीनाः तथापि तेषां मूलधाराः सैद्धान्तिकरूपेण संस्कृतसाहित्ये निहिताः विद्यन्ते। यतः ये अधिगमप्रक्रियाः सिद्धान्ताः मनोवैज्ञानिकैः प्रतिपादिताः तेषां मूलविचाराः संस्कृतसाहित्ये विद्यन्त इति प्रामाणिकरूपेण निरूपयन्तः सन्ति भारतीयाः। एतदतिरिच्य प्रचारप्रसारमाध्यमानां साहाय्येनापि सुलभतया अधिगमं सम्पादयितुं शक्यते तत्र विशेषरूपेण सङ्गणकं , दूरदर्शनम्, अन्तर्जालम्, आकाशवाणी, संस्कृतमासिका वार्तापत्रिका च, संस्कृतसम्भाषणशिबिरं, चलचित्रं, नाटकम् इति।

सङ्गणकम् – प्रतिदिनं परिवर्तित सामाजिक-आर्थिक-वैश्विक-संरचनायां शिक्षायाः गुणात्मकस्वरूपे अत्यन्तमहत्त्वं प्रदीयमानमस्ति। येन शिक्षाजगति यान्त्रिकीकरणं सङ्गणकस्य कालः इत्युदीर्यते। साम्प्रतं प्रत्येकं ज्ञानक्षेत्रे निरन्तरविकासत्वात् सर्वत्र दृष्टिः प्रसारयितुं न शक्यते। तदनुगुणम् अल्पेनैव श्रमेण अल्पीयसि काले बहून् विषयान् ज्ञातुं सम्प्रयते मानवः। न केवलं ज्ञानप्राप्तिक्षेत्रे अपि तु शिक्षणस्य, शिक्षणदानस्य च क्षेत्रे पूर्वोक्तरीत्या अल्पश्रमेण अल्पसमये च बहुषु छात्रेषु उत्तमतया शिक्षणाधिगमपरिस्थितिम् उत्पाद्य ज्ञानस्य सञ्चारार्थं सङ्गणकयन्त्रं महत्त्वपूर्णसाधनम् इति मन्यते। अद्य शिक्षाक्षेत्रे सङ्गणकं प्राविधिकीं सामाजिकीं च क्रान्तिम् उत्पादयत् वर्तते। भाविसंसारस्य स्वरूपं निर्मातुम् एतत् निर्माणकर्तृत्वेन एकं शक्तिशालि विद्युद् यन्त्रम्। मानवसमाजे एतादृशयन्त्रस्य आविर्भावेन समाजस्य प्रत्येकं क्षेत्रम् अनेन प्रभावितं दरीदृश्यते। अथ च सङ्गणकयन्त्रस्य प्रयोगेन इन्द्रियाणि प्रभावयन्ति। तदद्वारा अधिगमं सफलयन्ति। अध्ययनाध्यापने विशिष्य संस्कृतभाषाधिगमप्रसङ्गे सङ्गणकयन्त्रस्य उपयोगः अनुभयते।

दूरदर्शनम् – संस्कृतभाषाधिगमे प्रचारप्रसारमाध्यमानां प्रामुख्यता दरीदृश्यते। शिक्षाक्षेत्रे त्रिविधानि उपकरणानि उपयुज्यन्ते। तेषु दृश्यश्रव्योपकरणेषु इदं दूरदर्शनम् अन्तर्भवति। यद्यपि प्राचीनकाले उपकरणानामभावः तथापि अध्यापककेन्द्रितशिक्षा आसीत्। परन्तु साम्प्रतिककाले अध्यापककेन्द्रितशिक्षा न सङ्गच्छते। अतः नूतनाधिगमसिद्धान्ताः, उपकरणानि, प्रविधयः च आविष्कृताः। तत्र बहुनि महत्तराणि उपकरणानि विद्यन्ते संस्कृतभाषाधिगमाय। तथापि दूरदर्शनमपि संस्कृतभाषाधिगमे उपकरोतीति मे मतिः। रेडियोयन्त्रस्य विकसितं रूपं भवति दूरदर्शनम्। इदानीं तु उचितसंस्कृतकार्यक्रमाः दूरदर्शनेन प्रसार्यन्ते। अत्याधुनिकपदानां भाषान्तरिकरणं दूरदर्शनं सम्बद्धेषु वार्तादिकार्यक्रमेषु भवति। या च कठिनता संस्कृतभाषायाः तां दूरीकृत्य विभिन्नशैक्षिककार्यक्रमाः प्रसार्यन्ते दूरदर्शने। दूरदर्शनेन 05 निमेषात्मकः संस्कृतसमाचारः पूर्वत एव प्रसार्यते। साम्प्रतम् अपि तस्य प्रसारणं तथैव अबाधरूपेण भवति। अनेन सर्वकारेण अर्धहोरात्मकः एकः नूतनः कार्यक्रमः वार्तावली नाम्ना इतोऽपि आरब्धः कृतः।

अन्तर्जालम् – सामाजिकक्षेत्रेषु सर्वेष्वपि अस्य प्रभावः द्विगुणितो सञ्जातः वर्तते। तत्र विद्यालयेऽपि अद्वितीयः। साम्प्रतिकशिक्षाव्यवस्था छात्रकेन्द्रिता विद्यते। अध्यापकः केवलं मार्गदर्शक एव विद्यते। छात्राः अन्तर्जालमाध्यमेन सर्वं स्वयमध्येतुं प्रयत्नमानाः सन्ति। अन्तर्जाले तादृशं पठनपाठनसौविध्यं छात्रेभ्यः कल्पितं विद्यते। अस्यामपि पद्धतौ अध्यापकाः छात्रेभ्यः मार्गनिर्देशनं प्रदातुं शक्नुवन्ति। संस्कृतभाषाधिगमाय (श्रवण-भाषण-पठन-लेखनकौशलानां) विकासाय अध्यापकाभावे व्यवस्थेयं बहूपकरोति। भाषाप्रयोगशालेति नाम्ना संस्कृतभाषाधिगमः प्रचारप्रसाराय अस्योपयोग एव सम्प्रति शिक्षाक्षेत्रे क्रियते। राष्ट्रियपात्रतापरीक्षा (NET) सार्वजनीन शिक्षासंस्थाया (P.S.C) बह्व्यः परीक्षा अन्तर्जालमाध्यमेन प्रचाल्यन्ते। न केवलं परीक्षानिर्वहणं, तेन सह तत्सम्बन्धकार्याणि सर्वाण्यपि अन्तर्जालमाध्यमेन ज्ञातुं शक्यन्ते।

आकाशवाणी - आधुनिकयुगे आकाशवाणी शिक्षायाः महत्त्वपूर्णं साधनं मन्यते। जनाः अनेन सुदूरेष्वपि स्थलेषु जायमानानां घटनानां विवरणं राजनैतिक, ऐतिहासिक, सांस्कृतिक, शैक्षिकविषयेषु आयोजितं व्याख्यानं श्रुत्वा ज्ञानमर्जयन्ति। तावन्तं महत्त्वं कल्पितम् आकाशवाण्या प्रातःकाले पञ्चोनसप्तवादने संस्कृतवार्ताः प्रसार्यन्ते।

संस्कृतमासिका वार्तापत्रिका च - संस्कृतभाषाधिगमः प्रचारप्रसारार्थं बहव्यः वार्तापत्रिकाः विद्यन्ते। संस्कृतचन्द्रिका, संस्कृतमञ्जरी, रसना, वाकोवाक्यम्, प्रज्ञालोकम्, संस्कृतप्रतिभा, लोकभाषा, सुश्रिः, आरण्यकम्, ब्रह्मविद्या, सागरिका, विश्वसंस्कृतम् इत्याद्यः मुख्यपत्रिकाः भवन्ति। एतत् सर्वं संस्कृतभाषाधिगमे प्रचारप्रसारार्थं मुख्यं योगदानं वहति।

चलचित्रम् - अधुना चलचित्रद्वाराऽपि संस्कृतभाषाधिगमस्य प्रचारप्रसारः भविष्यति। **श्री शङ्कराचार्यः** भवति प्रथमसंस्कृतचलचित्रम्। 1993 तमे वर्षे **भगवद्गीता** इति नाम्ना द्वितीय संस्कृतचलचित्रम् आगतम्। एतादृशरूपेण अन्यभाषासु समानरीत्या संस्कृतचलचित्रं संस्कृतप्रचारेण उत्तमाविष्कारः अपि भवति।

नाटकम् - संस्कृतसाहित्ये नाटकं रमणीयं काव्यं भवति। अतः संस्कृते नाटकस्य विशिष्टं स्थानं वर्तते। चलचित्राणां प्रचारेण यद्यपि नाटकस्य आकर्षणं न्यूनम् अभवत् तथापि अनेकेषु क्षेत्रेषु अधुनापि नाटकम् आकर्षकं भवति। संस्कृतनाटकस्य मनोरञ्जनपूर्वकं संस्कृतभाषा प्रसारयितुं शक्यते। एवमेव संगोष्ठी, वाक्यार्थस्पर्धा माध्यमेनाऽपि संस्कृतभाषाधिगम उत्तमतया प्रचारप्रसारमाप्नोति।

संस्कृतसभाषणशिविरम् - संस्कृतं पठनीयम्, संस्कृतेन भाषणं करणीयम् इति इच्छुकाः बहवः सन्ति। अद्य संस्कृतभारती सर्वत्र संस्कृतभाषणशिविरद्वारा संस्कृतभाषाधिगमे प्रचारप्रसारमाध्यमानां मुख्यं योगदानं निर्वहति। सरलभाषया कथं संस्कृत पाठनीयम् इति संस्कृतभारती प्रत्यक्षरूपेण प्रदर्शयति। संस्कृतभारती भाषाऽध्यापनानि अधिकतया क्रीडारूपेण पाठयति। पदक्रीडा, अन्तिमाक्षरक्रीडा इत्यादि माध्यमेन च तत्र भाषां पाठयति। यत्र यत्र पश्यतु तत्र तत्र **संस्कृतम्** इतीदं संस्कृतभारत्याः शिविरवचनं वर्ततेऽवधेयं यथार्थम्।

उपसंहारः - सम्पूर्णदेशः संस्कृतस्य विशालं क्षेत्रम् अस्ति। सर्वेष्वपि विद्यालयेषु संस्कृतभाषा द्वितीयभाषात्वेन, तृतीयभाषात्वेन वा पाठ्यमाना वर्तते। सम्प्रति प्राथमिकस्तरादपि संस्कृतस्य पठनपाठनव्यवस्थायै प्रयासाः क्रियन्ते। संस्कृतविश्वविद्यालयाः संस्कृताकादम्याः च भारतस्य अनेकेषु राज्येषु सन्ति। तत्र संस्कृतस्य पाठनं प्रचलति। जनाः शोधकार्यं कुर्वन्ति। न हि एकस्याः संस्कृतवाहिन्याः सञ्चालने अपि तेषां योगदानं भवेत्। राष्ट्रियसंस्कृतविश्वविद्यालयः, केन्द्रीयसंस्कृतविश्वविद्यालयस्य अधीने 12 महाविद्यालयाः वर्तन्ते, एतत् सर्वम् अस्माकं संस्कृतभाषाधिगमविकासः एव दरीदृश्यते। भाषायाः अभिज्ञानं सम्प्रेषणेन भवति। संस्कृतस्य अध्यापकः एव मुख्यतः संस्कृतप्रचारप्रसारार्थं मुख्यमाध्यमम् इति वक्तुं शक्यते। संस्कृतभाषाधिगमः प्रचारप्रसारार्थम् एतादृशा बहवो माध्यमाः सन्ति चेदपि सर्वे संस्कृतभाषायां व्यवहारं कुर्युः। एवं विचारदृष्ट्या विविच्यते चेत् संस्कृत राष्ट्रभाषापदम् अलङ्कर्तुं सर्वथा समर्था योगयुक्ता च भवति।

परिशीलितग्रन्थसूची

1. शैक्षिक तकनीकी एवं प्रबन्ध - जे. सी. अग्रवाल - आगरा - 2 - 2003.
2. Educational Technology, Management and Evaluation - J.C. Aggarwal - 2005.
3. शिक्षा मनोविज्ञान - एस. पी. कुलश्रेष्ठ - मेरठ - 2006 .
4. अधिगम एवं विकास के मनोवैज्ञानिक आधार - डॉ. आर. ए. शर्मा - मेरठ - 2009.
5. शिक्षण अधिगम का मनोविज्ञान - प्रो. सुदेश भटनागर & सुरेश जोशी - मेरठ - 2010.
6. शिक्षामनोविज्ञानम् - पि. नागमुनिरेड्डि - राष्ट्रियसंस्कृतविद्यापीठम्- 2011.
7. शैक्षिक प्रौद्योगिकी एवं कक्षा-कक्ष प्रबन्ध - डॉ. सूर्यदेव गुप्ता, प्रो. एम.पी.सिंह त्यागी, ओंकार सिंह त्यागी - जयपुर - 2012.